

PMU

NUMMER 3 SEPTEMBER 2018

EN TIDNING FRÅN PMU

PASTORN FICK NOG
– KONFRONTERADE
REBELLERNA

HAN BLIR NY
VERKSAMHETSCHEF
FÖR SECOND HAND

MARTHE INFORMERAR
OM RISKERNA MED
KÖNSTYMPNING

Lyfter jämsställdhet

PMU:s Fredrika Uggle arbetar med påverkansarbete

FOTO: PRIVAT, BIRGER THURESON, PRESSBILD, MARIA BARD, LINUS JONSSON

4 PMU lyfter frågor om mänskliga rättigheter bland Malis kvinnor.

10 Fredrika Uggla arbetar som tematisk rådgivare i jämställdhetsfrågor. Ett arbete som handlar om "liv eller död".

14 Mats Hillerström, ny chef för PMU:s second hand-butiker. Här berättar han om hur hans liv förändrades efter Estonia-olyckan.

18 Bakhtiyor Bhai ansågs som obildbar och blev instängd på institution, nu har han fått livet tillbaka.

21 Lejonet Bruno fanns på plats i somras när PMU var på Nyhem- och Lapplandsveckan. Rapporter från sommarens konferenser och seminarier i Almedalen.

Kvinnors bön gav gensvar

Vet du vem Lucy Farrow, Clara Lum, Florence Reed eller Lillian Anderson Garr är? Jag visste inte själv tills helt nyligen då jag fick lära mig att de var de fyra kvinnorna som tillsammans med fyra män möttes på Azusa Street i Los Angeles för att be för förändring. Där, i en nedlagd metodistkyrka i seklets början, startade pingstväckelsen som idag är en rörelse med över 600 miljoner följare. Söker man Azusa Street på Wikipedia får man upp William J Seymore som en av initiativtagarna, men han var inte ensam! Bredvid honom stod bland annat Lucy Farrow som var en både erfaren pastor och ledare. Centralt för pionjärerna var att man gick tillsammans, inte efter eller före – utan tillsammans.

PÅ PMU ÄR ETT av målen att lyfta och arbeta med jämställdhetsperspektivet i olika projekt. Praktiskt och politiskt, här hemma och ute i världen. I det här numret fokuserar vi på det arbetet. Ni får bland annat läsa om projekt i Mali där kvinnor ute i byar får lära sig om sina rättigheter och hur de kan praktisera det i sin vardag och lära känna Fredrika Uggla som är tematisk rådgivare för jämställdhet på PMU. Jämställdhet handlar ibland om lagstiftning kring mänskliga rättigheter och FN-resolutioner men allt som oftast om vem som försörjer familjen eller har möjlighet att gå färdigt skolan. Jämställdhet genomsyrar allt vi gör eller som Fredrika beskriver det "jämställdhet handlar om makt".

Johanna Litsgård Lebourne
Redaktör

FOTO: PRIVAT

Glatt möte i Nepal

PMU-praktikanten Elin Doyle träffade Manmaya Garga i byn Hirding. Manmaya är farmor till Elins tolk. Här utanför hennes hus har hon precis bjudit Elin på banan och te efter kyrkan.

PMU har som ett av sina prioriterade mål att arbeta med jämställdhet. Ett arbete som sträcker sig från kvinnogrupper i Mali eller samtal med rebeller i Kongo till politisk påverkan i Sverige och internationellt. Jämställdhet är en fråga om makt, vem som har den och hur den används. Här får ni läsa om några som jobbar för ett mer jämställt samhälle.

FN:s globala mål. Mål 3: God hälsa och välbefinnande. → Mål 5: Jämställdhet. Mål 16: Fredliga och inkluderande samhällen.

MARTHE KAMP MOT KÖNSSTYMPNING

FOTO: EVA SKOG

Trots att över 80 procent av flickorna i Mali får sina könsdelar delvis eller helt bortskurna, är ämnet mycket tabubelagt.

Men tillsammans med PMU:s partner på plats ska nu Marthe Sagara få människorna att på allvar prata om och sluta med det grymma ingreppet.

I ÖVER 20 ÅR har Marthe Sagara jobbat för PMU:s partner i Mali med att undervisa kvinnogrupper ute i byarna. Utbildningen består till stor del av att ge kvin-

norna grundläggande kunskaper om hälsa och hygien, men en viktig del i arbetet är också att undervisa om mänskliga rättigheter. Särskilt fokus läggs på kvinnors rättigheter och hon försöker vid varje tillfälle som ges påverka mot kvinnlig könsstympning. Trots att det är ett svårdiskuterat ämne har Marthe sina knep för att få kvinnorna att börja prata.

– Jag ställer många frågor och ber dem att berätta om traditioner som de har för att göra kvinnor vackra. Alltid brukar någon nämna traditionen kring att skära en flicka. Eftersom det då nämns i gruppen kan man prata om det. Men ibland dröjer det flera träffar innan man kan ta upp

Marthe Sagara.

ämnet eftersom man inte kan prata om könsstympning om de själva inte tar upp det, berättar hon.

När väl ämnet är ute i ljuset informerar Marthe om komplikationerna med könsstympning. Oftast känner någon i gruppen till någon som dött strax efter att ha blivit ”renad”, som man vill kalla det i Mali, eller så vet de flesta om någon i byn som har stora ärrbildningar till följd av ingreppet, vilket gör det smärtsamt att ha samlag och or-

”Ibland är männen mer chockade än kvinnorna över vad de får lära sig.”

Marthe Sagara

sakar svåra komplikationer vid förlossningar. Marthe diskuterar med kvinnorna varför denna typ av tradition finns i Mali och hon har ofta med sig förklarande bilder. Ibland håller hon i workshops på temat och det händer då att kvinnornas män och grannar också dyker upp för att lyssna.

– Ibland är männen mer chockade än kvinnorna över vad de får lära sig. Det är ju kvinnor som utför ingreppen och pratar om det, men männen vet oftast inte vad det innebär och har inte förstått konsekvenserna av könsstympning.

DE KVINNOR SOM utför ingreppen får en god inkomst av det och ser gärna att traditionen med könsstympning lever kvar. Bland annat säljs kroppsdelarna som man skär bort för en bra summa pengar till bönder som tror att det ska

En projektkommitté som är tillsatt för att övervaka projektets aktiviteter i byn N'dotana och lösa eventuella konflikter.

bringa lycka i skörden eller till trollkarlar som använder det i ockulta ceremonier. Trots att traditionen med att könsstympa är djupt rotat i den maliska kulturen och ett levebröd för många, börjar fler och fler nu att prata om konsekvenserna. Hälsoministern i landet har gått ut och förbjudit att barnmorskor och läkare utför ingreppet på landets sjukhus och i radio och på tv varnar man för att könsstympa sina döttrar.

– Både muslimer och kristna har börjat förstå att det inte är en religiös plikt, säger Marthe.

ÄVEN I SITT EGET arbete mot könsstympning har Marthe flera solskenshistorier att berätta. Bland annat berättar hon om en grupp på tio kvinnor som skulle ta med sig sina döttrar för att låta könsstympa dem, men ingen av de tio kvinnorna dök upp på den avtalade tiden eftersom de inte längre ville genomföra ingreppet. Även vissa av männen som Marthe har träffat har förändrat sin attityd mot könsstympning.

– En byhövding bestämde sig för att ingen i hans familj fick könsstympas efter att han hade fått lyssna till oss.”

Marthe Sagara

Trots att det i dag inte är olagligt med könsstympning enligt maliska lagar tror Marthe inte att ett totalförbud skulle hjälpa, åtminstone inte direkt.

– Regeringen håller på att ändra attityd till könsstympning, men kommer det en alltför hastig lag som förbjuder det innan folket har ändrat attityd kommer det att utföras ändå. Det behövs att vi pratar och undervisar om det så att människor kan förstå varför könsstympning är dåligt. Om vi lyckas ändra människors attityd och inställning, då kan vi nå framgång på riktigt.

TEXT: MATILDA HÄGGBLOM

ÖGA MOT ÖGA MED REBELLERNA

När en läkare tillfångatogs under en operation fick Pastor Mbozi Aassumani Marc nog

Mbozi Aassumani Marc konfronterade rebellerna.

FOTO: MONUSCO, WIKIMEDIA COMMONS

– En dag kände jag bara att nu får det vara nog.

Pastor Mbozi Aassumani Marc, förestandare för pingstförsamlingen i Lemera* i DR Kongo, sökte upp rebellerna som våldför sig på kvinnor och dödar hundratals i Kongo. Och han gör det med livet som insats.

DET ÄR EN STILLSAM och lugn man som sitter mitt emot mig i soffan på PMU:s huvudkontor i Alvik. Pastor Mbozi är på besök tillsammans med ett större sällskap från DR Kongo, och ödmjukt berättar han om det arbete som han

och församlingen bedriver varje dag i den konflikthärjade regionen.

FÖRSAMLINGEN I LEMERA, som består av 5016 medlemmar och lika många barn, driver förutom förskola, grundskola, sjuksköterskeskola och ett sjukhus som når nära 170 000 människor i området. Man har ett nära samarbete med den kongolesiske läkaren Denis Mukwege och Panzi-sjukhuset som ligger nio mil bort i huvudstaden Bukavu, och precis som på Panzi arbetar Lemerasjukhuset med mödrahälsovård och att hjälpa kvinnor som blivit utsatta för sexuellt våld i den pågående konflikten.

Pastor Mbozi berättar hur stridigheter och rädsla för att bli våldtagen av rebellgrupper tillhör vardagen för många av kvinnorna i Lemera. Rebellernas närvaro hotar konstant

befolkningen, men att gå ut och möta de män som plundrar, dödar och våldtar var ingenting pastor Mbozi hade planerat. Hans arbete var ju i församlingen och det arbete som bedrevs där. Fram tills en dag när rebellerna gav sig på en av hans egna.

– **EN DAG TOG** de en av våra läkare på ett mindre sjukhus som ligger fyra mil från oss. Han skulle precis till att genomföra kejsarsnitt på en kvinna när han blev tillfångatagen och då kände jag att nu får det vara nog, nu angriper de en av oss och en som räddar liv här. Så då begav jag mig till bergen där rebellerna befann sig för att prata med dem om att de inte kan fortsätta så här, säger Mbozi.

När rebellerna hörde att pastor Mbozi var på väg för att prata med dem gav de sig iväg, men Mbozi hittade dem

*Pingstförsamlingen i Lemera är en del av pingströrelsen CEPAC som har över en miljon medlemmar och grundades av svenska pingstmissionärer.

ändå tillsammans med den försvunne läkaren som var bunden till händer och fötter.

– Jag sa till dem att ser ni inte vad ni gör? Den här mannen kan ju hjälpa befolkningen, han räddar liv och honom ger ni er på. Nästa gång kanske det är någon av er som behöver hjälp.

EFTER ATT MBOZI PRATAT med rebellerna släppte de läkaren som genast återgick till sitt arbete på sjukhuset. Sedan den dagen har Mbozi känt sig kallad att fortsätta uppsöka och prata med rebellgrupperna, trots att han vet att han gör det med fara för sitt eget liv.

–Jag är beredd att offra mitt liv för att få ut budskapet om fred och försoning. Och jag säger ofta det till rebellerna, att det är bättre ni dödar mig än alla de andra. Men jag känner mig buren när jag går, för jag vet att det är Gud som har lagt den här uppgiften på mig, säger pastor Mbozi.

Efter händelsen med den tillfångatagne läkaren har Mbozi flera gånger gått runt i byarna och till de platser där rebellerna håller till för att prata med dem om att sluta med våldshandlingarna. När hans familj och kollegor fick reda på hans egna initiativ till att besöka rebellgrupperna blev de bestörta och försökte få honom att sluta, eller åtminstone ta med sig någon på resan. Ett erbjudande Mbozi alltid avfärdar.

– Mina medpastorer i församlingen säger alltid att jag inte får gå själv. Men då säger jag till dem att om någon av er följer med kommer ni att bli dödade, och då blir det mitt ansvar och jag måste ansvara för er familj. Men mig ger dem sig inte på. Gud beskyddar mig tills den dagen han vill kalla mig hem.

Så Mbozi går alltid själv. Läkaren Denis Mukwege har till och med frågat om han inte ska ha FN-beskydd längst den farliga vägen, men det erbjudandet avböjde pastorn med orden ”Det här är inte ett FN-jobb, utan Guds verk”.

DEN LÄNGSTA VANDRINGEN tog honom en månad. Han stannade då till i alla byar som han passerade för att även prata med befolkningen om rebellernas våldsamheter och hur det måste få ett stopp. Även i andra samlingar, om det så är under predikan, på marknaden, på begravning eller bröllop har det blivit Mbozis huvudbudskap: sluta upp med våldet, det tjänar inget till.

På frågan om han någon gång är rädd när han pratar med rebellgrupperna svarar han stillsamt:

– Jag må vara gammal men jag är också människa. Däremot går jag inte i egen kraft, och jag vill inte ha några applåder eller någon som säger att jag är modig eller gör ett bra jobb, utan det är enbart Guds verk och hans kallelse.

TEXT: MATILDA HÄGGBLOM

”Jag är beredd att offra mitt liv för att få ut budskapet om fred och försoning.”

Mbozi Aassumani Marc

Angelic när hon besökte årets Nyhemsvecka.

FOTO: MATILDA HÄGGBLOM

Angelic hjälper utsatta kvinnor som blivit drabbade i krigets Kongo. Att ge kvinnorna en möjlighet till försörjning är en av nycklarna för att ingjuta hopp och framtidstro hos dem som förlorat allt. Angelic är ledare för en av pingstförsamlingarna som stöttar och hjälper hundratals kvinnor i norra Kivu-provinsen i DR Kongo.

– **OM DU KOMMER** till gränsen vid Kongo och Rwanda tidigt på morgonen kommer du se en lång kö av kvinnor på väg in till Rwanda för att försöka skaffa sig lite mat som de sedan kan sälja. Kvinnorna gör i princip vad som helst för att få en inkomst och tar vilket jobb som helst. Det är livet för kvinnorna i Kongo idag.

Angelic är ledare för pingstförsamlingen i DR Kongos kvinnoarbete och stöttar och hjälper hundratals kvinnor i norra Kivu-provinsen i DR Kongo. Hon förestår kvinnoarbetet i 203 församlingar och anordnar kvinnomöten och seminarier där man pratar om kvinnans roll i familjen, rol-

len som mamma men framför allt hennes roll som försörjare. Och att kvinnan behöver försörja familjen på egen hand blir vanligare och vanligare i krigsdrabbade DR Kongo, där många kvinnor blir änkor eller bortstötta av sina män till följd av en våldtäkt.

På grund av plundring och den överhängande risken för kvinnorna att bli våldtagna när de ger sig ut till sina åkrar, överger många byarna och söker sig till städerna för skydd och andra sätt att försörja sig. I städerna har de varken hus eller arbete och Angelic berättar om hur kvinnorna färdas långa sträckor varje dag, över gränsen till Rwanda, med förhoppningen om att komma över något ätbart som de kan sälja eller ge till barnen.

I DESSA OMRÅDEN där kvinnorna har det extra tufft har Angelic startat en verksamhet som går ut på att samla kvinnor i smågrupper där de varje vecka samlar ihop pengar efter egen förmåga i en gemensam pott. I slutet av månaden får någon av dem som har det allra tuffast låna pengar ur potten för att kunna starta någon form av affärsverksamhet.

– Vi märkte att om vi bara sa ”här har ni pengar” då köp-

te kvinnorna oftast mat och trodde att de hade fått pengarna. Men om man istället sa att det är ett lån och att de får tre månader på sig att betala tillbaka, då försökte de oftast göra någonting av det, säger Angelic.

Många kvinnor vittnar om att det gått bra. Angelic berättar hur flera av kvinnorna kan betala tillbaka sitt lån med ränta och hur de med hjälp av lånepotten fått ett sådant överskott att det till och med räckt till barnens skolavgift. Konceptet är till och med så framgångsrikt att kvinnornas män nu börjar höra av sig till Angelic för att de också vill få undervisning om hur de ska förvalta pengar.

– En av församlingsföreståndarna kom och frågade om jag kunde skriva in honom i undervisningen, säger Angelic med ett skratt.

När det blivit tillräckligt stort överskott i potten samlar man ihop det och börjar om med en ny grupp kvinnor som får låna och förvalta. På så vis utökas gruppverksamheten och Angelic håller nu på att starta flera gruppverksamheter runt om i Kivu-provinsen.

– Kvinnorna är väldigt glada för de ser att de lönar sig. En enda kvinna kan inte samla ihop 100 dollar själv, men tillsammans kan de göra det.

TEXT: MATILDA HÄGGBLOM

”Jämställdhet – en fråga om liv eller död”

Fredrika Ugglar är tematiskt ansvarig för jämställdhetsfrågor på PMU och i hennes uppdrag ingår förutom att lyfta upp frågan på agendan att också fördjupa det trosbaserade perspektivet på jämställdhet.

PMU JOBBAR I OMKRING 35 länder över hela världen, och har ungefär lika många samarbetspartners. Många av dem är kyrkor och kristna organisationer, och det kristna perspektivet är därför en viktig del av ingången i ämnet.

Jämställdhet är ett av PMU:s prioriterade mål i Kompass 2020. Varför är det här en sådan viktig fråga i länder där vardagen för många handlar om att kunna ställa mat på bordet?

– Jämställdhet är en fråga om liv eller död och handlar faktiskt också om att kunna ställa mat på bordet. När kvinnor inte har samma rätt som män att utbilda sig och röra sig i samhället så begränsas inte bara deras rättigheter utan också deras möjlighet till egen försörjning och att bidra till den gemensamma utvecklingen i samhället. Ett konkret exempel är att ungefär 200 miljoner flickor och kvinnor som lever i världen idag är könsstympade med stora konsekvenser i det vardagliga livet. Komplikationerna kan bland annat innebära extremt plågsamma menstruationer, infektioner och stora risker för både barnet och mammans hälsa vid en förlossning. Varje dag menstruerar 800 miljoner människor. Samtidigt är tillgången till toaletter på skolor och arbetsplatser ofta begränsad. I stora delar av världen betyder det att flickor stannar hemma från skolan och kvinnor från sitt arbete och därmed förlorar sin inkomst.

Hur jobbar du med att lyfta jämställdhetsperspektivet i PMU:s arbete?

– Jämställdhet är ett av PMU:s prioriterade områden som vi vill lyfta extra i vår dialog med partner. Jag jobbar dels direkt med våra partnerorganisationer i utbildningar och utbyten där vi gemensamt diskuterar jämställdhet i både teori och praktik, och dels med att bevaka jämställdhetsperspektivet i planeringen av projekt.

Vad är responsen?

– Till största del är den positiv. Flera av våra partner har länge arbetat med jämställdhetsfrågor och efterfrågat mer tydliga satsningar inom området från PMU. Den satsning som görs nu inom jämställdhetsområdet är delvis ett resultat av vad våra partner lyft.

Vad är den största utmaningen i att jobba med den här frågan?

– Den största utmaningen är att det handlar om makt och att rädslan för att förlora makt ofta är stor. Det är en sak att driva ett projekt för att flickor ska få gå i skolan på samma villkor som pojkar eller göra en satsning mot mödradödlighet men tyvärr ofta en helt annan att arbeta för kvinnligt ledarskap på högre nivåer eller kvinnors rätt att bestämma över sin kropp och sexualitet. Detta eftersom fler kvinnor i styrelsen betyder att ett antal män måste stå tillbaka. För att verklig förändring ska ske på jämställdhetsområdet krävs en omfördelning av makt och det innebär en stor utmaning. Inte minst inom kyrkan där det finns en stark kultur kring manligt ledarskap.

Finns att ladda ner på pmu.se

Fördjupning

- Fredrika har tillsammans med Jenny Bergh skrivit boken ”Church and Gender Equality”. Syftet med boken är att fördjupa det trosbaserade perspektivet på jämställdhet och det finns bland annat personliga berättelser från personer som PMU samarbetar med inom olika områden, som berättar om jämställdhet utifrån sin respektive kontext.

Det finns en risk att lite slentrianmässigt tänka att jämställdhet har låg prioritet i många utvecklingsländer, men vad är din erfarenhet?

– Min erfarenhet är att så inte är fallet. Jag ser väldigt många spännande initiativ inom jämställdhetsområdet i utvecklingsländer som jag tror att Sverige skulle kunna lära mycket av. I DR Kongo stöttar PMU projektet Badilika som betyder förändring och drivs av Panzi Foundation. Mitt i en extremt svår situation av konflikt och fattigdom arbetar man i projektet med att utmana och förändra begränsande könsroller. Detta eftersom man gjort analysen att vi behöver förändring på djupet för att kunna nå en hållbar utveckling i samhället i stort.

Vilka projekt väntar framöver?

– Just nu arbetar våra partner med nya projektansökningar inför år 2020 och framåt. En viktig del är att fördjupa jämställdhetsperspektivet i projekten samt att förbättra jämställdhetsarbetet inom sina organisationer. Jag ser fram emot att få följa det arbetet framåt!

TEXT: JOHANNA LITSGÅRD
LEBOURNE

”När vi prioriterar jämställdhet kommer det att ge positiva effekter i hela samhället.”

Fredrika Ugglar

Den spanska filmen "Saras anteckningsbok" skildrar en realistisk bild av DR Kongo. Den finns just nu att se på Netflix.

Film om Kongo på Netflix

En kvinna vars syster förviner under en resa i DR Kongo åker dit för att försöka ta reda på vad som har hänt. Till hjälp i sökandet har hon systemens anteckningsbok. Det är grundberättelsen i filmen Saras anteckningsbok som just nu finns att se via Netflix. Filmens berättelse är fiktiv, men den skildrar situationen i DR Kongo på ett trovärdigt sätt, med strider kring konfliktmineraler och ett hänsynslöst våld. I höst kommer det troligen

gen att bli val i DR Kongo, ett val som har försenats många gånger då presidenten har vägrat att avgå. Filmen tar inte upp den politiska situationen, men den ger ändå en realistisk bild av läget i landet och de omständigheter som många lever under.

PMU till Island – mötte systerorganisationer

I mitten av augusti besökte PMU:s direktor Niclas Lindgren Reykjavik på Island för ett möte med motsvarande chefer för PMU:s systerorganisationer i Finland, Norge och Kanada.

Inom dessa länder finns det rörelseanknutna biståndsorganisationer med statligt stöd, och det finns också en värderingsmässig likhet mellan länderna.

Mötet var ett försök att hitta former för samarbete och samverkan inom teman och inom geografiska regioner där dessa organisationer har en samsyn. Samtalet berörde också

frågan om hur man ska kunna hjälpas åt att lyfta frågor om social rättvisa och globala frågor inom pingströrelsens gemensamma fora, såsom Världspingstkonferensen.

Mötet med PMU:s systerorganisationer hölls i Reykjavik på Island.

Mötet har redan lett till att man hittat möjliga samarbeten i humanitära kriser, och efter som alla fyra också finns på plats i DR Kongo och har relationer till pingströrelserna finns goda möjligheter att även där hitta sätt att samarbeta. Ett nytt möte är planerat till våren 2019, då även programcheferna kommer att närvara.

94 958

Så många barn och ungdomar fick kunskap om sina rättigheter förra året genom PMU:s arbete. Läs mer i PMU:s Verksamhetsberättelse för 2017 som finns på www.pmu.se/organisation under fliken Dokument.

FOTO: PRIVAT, HULEGÅRDS KAPELL

Hulegårds kapell har hjärta för jazz och Panzisjukhuset

Den småländska succéjazztrion Hulegårds kapell fick hjärta för arbetet på Panzisjukhuset i DR Kongo. Det PMU-stödda sjukhuset där kvinnor och barn som blivit utsatta för sexuellt våld får vård. Nu spelar Emil Gus-

tafsson, Josef Spång och Manfred Hulebo sina egna instrumentala arrangemang av psalmer och visor, samtidigt som de berättar om PMU:s arbete för dem som kommit för att lyssna.

Verandaauktion till förmån för Kongo

På Amanda och David Romells veranda trängdes i sommar konst, fotografier och lampdesign (donerat av lokala företag) med inbjudna gäster och mat. Den årliga verandaauktionen var i gång och detta år gick pengarna oavkortat till PMU och Denis

Mukweges arbete vid Panzisjukhuset.

7 600 kronor samlades in under kvällen!

– Detta är vårt sätt att ge vidare men även att inspirera andra till att göra något kul och viktigt på samma gång, säger Amanda Romell.

Kick off ska ge inspiration för Second hand-personal

Vid fem tillfällen under september och oktober kommer PMU:s secondhandanställda och volontärer att erbjudas en kick off. Programmet tar en heldag och innehåller inspiration, gemenskap och workshops i olika ämnen som berör secondhandverksamheten. Liknande kick offer har arrangerats årligen tidigare, men av olika anledningar har det nu varit ett uppehåll på ett par år.

Årets upplaga kommer att gå av stapeln på orterna Kristianstad, Uddevalla, Upplands Väsby, Lycksele och Piteå, och avsikten är att samla så många som

möjligt från regionerna runt omkring dessa orter. Tidigare år har det varit omkring 900 deltagare totalt per år.

Nytt för i år är valbara workshops, där deltagarna kan få fördjupa sig i något ämne. Det handlar om någon av de stora varugrupperna och hur man kan arbeta med dem, hur man arbetar med transport, samt en workshop om PMU:s arbete och hur pengarna används i olika projekt. Syftet med dagen är att ge inspiration till fortsatt engagemang, samt fördjupa kunskap och en ökad gemenskap för alla deltagare.

FOTO: PRIVAT

Verandaauktion på Amanda och David Romells veranda.

GÅVOGRAM

Gåva för alla tillfällen

En uppskattad gåva till den som har allt! Skänk en gåva till PMU:s arbete.

Beställ gåvogram på vår hemsida eller ring.
www.pmu.se Tel: 08-608 96 00

Vill jobba nära församlingarna

Efter att ha överlevt Estoniaolyckan 1994 har Mats Hillerström längtat efter att få jobba med något som har betydelse för andra människor. Nu är han verksamhetschef för PMU:s second hand-butiker.

– Sen den 28 september 1994 så har mitt sätt att se på livet förändrats totalt. Det finns så många händelser under den natten som jag omöjligt skulle ha överlevt. Sen dess har min längtan varit att få betyda någonting för andra människor och med mitt liv få visa Gud den tacksamhet jag känner. Jag är helt övertygad om att det är därför jag är i den här branschen just nu, säger Mats.

Från att ha varit butikschef i många år, arbetat för Eriks hjälpen och närmast varit verksamhetschef för EFK:s second hand-butiker vet Mats Hillerström vad det innebär att jobba med second hand. Och att få jobba närmare församlingarna med ett tydligare ”vi”-fokus var det som tilltalade Mats att söka sig till PMU Second hand.

– Jag är ju född och uppvuxen i pingströrelsen så det är ju klart att PMU ligger nära hjärtat på många sätt. Sen gillar jag sättet som Pingst tänker kring hur våra butiker är ett redskap för församlingarna att även göra skillnad för människor och på den ort där man verkar. Vi vill ju lyfta kopplingen mellan PMU Second hand och den lokala pingstförsamlingen ännu mer och inte tona ner det kristna inslaget i våra butiker som andra kanske gör, säger Mats.

Vad innebär rollen som verksamhetschef för second hand?

– Nu till en början blir det mycket resande till samtliga 58 butiker för att få en överblick över vår befintliga verksamhet. Alla butiker drivs av en eller flera församlingar och åtta av dessa är PMU-administrerade med ett större arbetsgivaransvar från PMU:s sida, så min roll varierar lite från butik till butik. Men min huvuduppgift är framförallt att förenkla för församlingen så mycket det bara går och hjälpa till att optimera driften så att församlingen kan fokusera

på det den gör bäst. Att låta församlingen vara församling helt enkelt.

Vilka utmaningar står PMU second hand inför idag?

– Alla församlingar runt om i landet står med sina egna utmaningar och har ju olika sätt de kan nå människor. Till exempel har vi många unga församlingar med färre medlemmar som normalt sett är mer fria och kan engagera sig mer. Så volontärrekrutering är en fråga som många brottas med. Här kan vi vara med och ge verktyg för att lyckas ännu bättre med volontärarbetet. Sen befinner ju sig själva second hand-branschen i en förändringsprocess till följd av världsmarknaden som innebär stora utmaningar när det kommer till dyrare kostnader i form av transporter av överskottsmaterial, möjlighet att samla in och återvinna material och textilier till exempel. Så det är ju också utmaningar som vi måste ta oss an och hitta nya sätt att arbeta på.

Mats Hillerström

Bor: Jönköping

Familj: Fru och

5 barn mellan åldrarna 11-25

Intresse: Allmänt friluftssport- och sportintresse. Paddlar en del kajak och cyklar.

Hur ser du på framtiden för PMU Second hand?

– Vi får in en hel del förfrågningar om nya etableringar och nya samarbetspartners vilket är jättekul! Vi är en starkare aktör idag än för några år sedan och vårt tydliga fokus på att låta församlingen vara just församling genom butiken lockar självklart. Jag hoppas att inom en närstående framtid kunna starta fler butiker och jag tror att det finns många fler platser i landet där vi skulle kunna vara med och göra stor skillnad. Sen vet jag av erfarenhet att det inte bara är att hyra en lokal och sätta upp en skylt. Det måste vara rätt arbete som läggs ner för att det ska bli en positiv utveckling på en sådan etablering.

– Jag blir uppriktigt glad och tacksam när man nu reser runt i landet och möter alla församlingar och människor i våra butiker som verkligen brinner för att få göra skillnad i sin stad och för att få hjälpa andra långt bort. Tillsammans gör vi den här världen bättre.

TEXT: MATILDA HÄGGBLOM

58

Så många second hand-butiker är i dag knutna till PMU.

FOTO: LINUS JONSSON

Wallström: Vi ska göra vad vi kan för DR Kongo

– Jag menar att Panzisjukhuset har blivit ett centrum för hopp, säger utrikesminister Margot Wallström efter ett möte med läkaren Denis Mukwege på Almedalen i juli som PMU ordnat.

Återigen ökar våldet i DR Kongo och enligt Mukwege är situationen värre än någonsin. Han menar att omvärlden måste få upp ögonen för det urskillningslösa våld och den avsaknad

av ett fungerande rättssystem som gör att våldsmän ofta går fria.

– Det är djupt problematiskt, menar Wallström. Vi ska göra vad vi kan och vi ska också bilateralt försöka

stötta och fortsätta hjälpa Panzisjukhuset. Det är bra att det här kommer upp på dagordningen i FN:s säkerhetsråd.

Panzisjukhusets läkare Denis Mukwege mötte utrikesminister Margot Wallström när de båda besökte Almedalen i somras.

FOTO: PINGST JÖNKÖPING

SVT:s Korrespondenterna filmade 2017 arbetet med vägen och behoven bland byarna.

Vägen är röjd – nu kan maten komma

Kombinationen av torka och inbördeskrig i Sydsudan gör att närmare 4 miljoner människor tvingats lämna sina hem och över 5 miljoner saknar mat för dagen. Många områden är isolerade och hjälpen kan inte komma fram. En av PMU:s insatser, tillsammans med Pingst Jönköping och lokala partner, är matstöd och byggandet av

en väg för att fler människor ska kunna nås med mat. Till vår stora glädje så är vägen nu röjd fram till Lotimor och öppen för mattransporter. Behoven är dock fortfarande stora och ditt fortsatta stöd behövs.

Swisha "GE HOPP" till 90 00 506 för att rädda liv och lindra nöd.

PMU:s partner Doon Bible College i Indien firar 75 år

Bibelskolan som ligger vid foten av Himalayabergen i Dehradun-dalen startade 1943 med endast tre studenter, inklusive grundaren och rektorn pastor Harry Victor Liddle.

Vid sidan om teologistudier så bedriver Doon Bible

College idag ett utvecklingsarbete i området med fokus på hälsa och miljö.

Målet är att bidra till bättre levnadsförhållanden i byar i norra Indien – att ge ungdomar enklare yrkesträning, att undervisa i ekologisk odling i byarna, upprät-

ta modell-odlingar samt att genomföra utbildningar i hälsa, mänskliga rättigheter och demokrati för alla som berörs av projektet.

Grattis på 75-årsdagen hälsar PMU!

Fokus på teologi, hälsa, miljö och mänskliga rättigheter på bibelskolan Doon Bible i Indien. I år fyller de 75.

PMU har stöttat en insats som har gett matpaket till 8400 familjer i Mauretanien.

Svår torka i Mauretanien orsakar svält

– Vi räknade inte med att någon skulle komma och hjälpa oss. Det har gått två år sedan det regnade ordentligt och vi har bara fått en liten skörd, säger Moud, före detta slav i området Tagant.

Mauretanien har inte haft något ordentligt regn sedan 2016. Torkan gör så att människor ofta ställs inför det svåra valet att ge sina barn mat eller ge sin boskap mat. Mängder av djur ligger döda längs med vägarna för att det inte finns tillräcklig med utsäde och vatten.

Under sommaren har PMU stöttat en insats som har gett matpaket till 8400 familjer, och nu är en ny insats igång för att behoven är så stora.

FÖRETAG MED SOCIALT ANSVAR

Tillsammans skapar vi en bättre värld!

Orangia AB

Ansågs obildbar

I dag driver Bakhtiyor Bhai egen biodling

Det lyser om Bakhtiyor Bhai. De tunga åren när han sågs som obildbar och onyttig är över. Han har ett jobb. Han är nygift. Han har ett liv. Stolt visar han upp medlemskortet i Uzbekistans biodlarsällskap och fina bilder från bröllopet.

På farmen följer Bakhtiyor Bhai noga utvecklingen av fruktträden.

BAKHTIYOR VET INTE varför hans föräldrar lämnade bort honom. Bara att han växte upp med bristande skolning och stimulans på ett hem för föräldralösa barn med funktionsnedsättning. Där fick han på oklara grunder diagnosen schizofreni, en stämpel som nu är borttagen av läkare.

Hur var det på barnhemmet?

Då lyser det inte längre om Bakhtiyor. Det är som att ett mörkt moln sänker sig över honom. Svaret blir kortfattat.
– Inte bra.

Men där fanns hoppfulla ljusglimtar, får jag veta av Bakhtiyor. En sådan var socialarbetaren Cindy Edson, amerikanska som bott med sin man Mike i Tasjkent i 23 år. Hon engagerade sig i arbetet på barnhemmet tillsammans med en grupp uzbekiska volontärer.

De kom dit och förändrade miljön i samarbete med den

anställda personalen. De satsade på utbildning och stimulerande aktiviteter, och de såg utvecklingsmöjligheter i Bakhtiyor. Han fick lära sig läsa och skriva.

– **MEN NÄR JAG** var 18 år flyttades jag från barnhemmet till en plats för vuxna med funktionshinder. Mitt liv som instängd på en institution skulle fortsätta, berättar Bakhtiyor.

Livet blev inte bättre där. Det blev sämre, säger han. Tills det helt oväntat öppnades en dörr ut mot samhället.

”När jag var 18 år flyttades jag från barnhemmet till en plats för vuxna med funktionshinder.”

Bakhtiyor Bhai

– Direktorn på institutionen för vuxna ansåg att jag inte hörde hemma där. Han undrade om jag hade några släktingar som jag kunde bo hos. Det hade jag ju inte, men jag berättade om Cindy och hennes man Mike och vad dom betytt för mig när jag var kvar på barnhemmet.

DIREKTORN SÄG TILL att han fick lämna det instängda livet och börja studera och arbeta på det som skulle bli Transition Centre, ett nydanande projekt som Cindy tagit initiativ till. Tillsammans med andra jobbade Bakhtiyor med renovering och ombyggnad av ett stort, förfallet hus som Cindy fått till skänks. Arbetet gav Bakhtiyor yrkespraktik och viktig social träning.

– Jag var 19 år när jag för första gången fick en lön, fick egna pengar att handla för, säger han och ler stort.

Transition Centre påverkar samhället

ALLT BÖRJADE med några volontärers engagemang på ett statligt barnhem i Tasjkent, Uzbekistans huvudstad. Det var en institution för funktionsnedsatta barn som lämnats bort av sina föräldrar direkt efter födseln.

Initiativet togs av den kristna socialarbetaren Cindy Edson.

– På barnhemmet ägnade man sig nästan bara åt medicinsk vård av barnen. Tillsammans med den anställda personalen drog vi igång undervisning och stimulerande aktiviteter, berättar Cindy.

Hon insåg behovet av en sluss ut mot samhället för unga vuxna, som lämnade barnhemmet – bara för att placeras på en liknande institution för vuxna. Idén till Transition Centre föddes. Där bor idag 15 före detta barnhemsbarn, som får yrkesutbildning och social träning för att så småningom kunna stå på egna ben.

– Vi tar fasta på vad de kan och utvecklar deras förmågor i stället för att fokusera på deras begräns-

Socialarbetaren
Cindy Edson.

ningar, säger Cindy när hon visar runt i moderna lokaler som sjuder av aktiviteter.

TRANSITION CENTRE är ett pilotprojekt, där den ideella organisationerna Possibilities Unlimited Uzbekistan och systerorganisationen i Sverige samarbetar med PMU och uzbekiska myndigheter. Arbetet bedrivs med hjälp av insamlade medel.

Syftet är inte bara att rädda en handfull ungdomar från ett helt liv instängda på en institution, utan också att påverka attityder och skapa en fungerande modell för hur man integrerar funktionsnedsatta i samhället.

När Transition Centre var klart fick han jobb på en liten farm i utkanten av Tasjkent, där han nu bor med sin fru. På farmen är han främst biskötare – här produceras mellan 1,5 och 2 ton honung per år.

– **JAG TYCKER OM** att man hela tiden får lära sig nya saker om bina, säger Bakhtiyor, som också har några egna bikupor där avkastningen går direkt ner i hans egen ficka.

Han är inte bara anställd. Han är också företagare. Detta tack vare människorna bakom Transition Centre.

Och om några månader ska han bli pappa.

– Livet är bra nu, säger Bakhtiyor Bhai och stänger albumet med bröllopsbilder.

Han lyser av glädje och stolthet.

TEXT OCH FOTO: BIRGER THURESON

Läkaren Denis Mukwege, Sidas generaldirektör Carin Jämtin och RFSU:s ordförande Hans Linde på scen under seminariet "Tro, hopp och kondomer".

PMU:s seminarium drog storpublik i Almedalen

ALMEDALSVECKAN 2018 var för PMU:s del en lyckad tillställning. Två givande seminarier, många goda samtal med både politiker, branschmän och andra trosbaserade organisationer och ett väder som inbjöd till många svalkande pauser i skuggan. Trots valfokuset som hägrade under årets Almedalsvecka lyckades PMU tillsammans med övriga branschorganisationer lyfta och skapa samtal om de globala frågorna i ett annars så inrikes-fokuserat forum. Någonting som vi till stor del tackar läkaren Denis Mukwege från Panzisjukhuset i DR Kongo som var med under några dagar och bidrog till att skapa uppmärksamhet kring viktiga frågor.

SEMINARIET "TRO, HOPP och kondomer" som PMU anordnade tillsammans med Läkarmissionen och RFSU drog storpublik. Trots den tidiga timmen fylldes seminarietältet snabbt till brädden av människor som kommit för att lyssna till panelen som diskuterade svårigheterna med att jobba med frågor rörande

sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) i en religiös omvärld. Panelen, som leddes av PMU:s påverkansstrateg Maria Bard och bestod av chefsläkaren på Panzisjukhuset Denis Mukwege, Sidas generaldirektör Carin Jämtin, RFSU:s ordförande Hans Linde och Svenska kyrkans representant Josephine Sundqvist som samstämt konstaterade att religiösa aktörer är viktiga i SRHR-frågor. Även trons verkliga inflytande över möjlighet till samhällsförändring berördes. I slutet på seminariet öppnade Sidas general-

PMU:s Maria Bard och Mikael Jägerskog tillsammans med läkaren Denis Mukwege och Josephine Sundqvist från Svenska kyrkan.

direktör upp för att vidare diskutera möjligheterna att finansiera mer forskning och resurser inom området för trosbaserade organisationer som jobbar med SRHR-frågor.

TILLSAMMANS MED studieförbundet Bilda arrangerade PMU ett seminarium på temat "Männen, makten och #metoo i kyrkan", där PMU:s direktör Niclas Lindgren tillsammans med Esther Kazen, generalsekreterare vid Sveriges Ekumeniska Kvinnoråd och Anders Karlsson från Bilda diskuterade kyrkans unika utmaningar och möjligheter när det kommer till arbetet med att hantera sexuella trakasserier och övergrepp. Bland annat konstaterades att kyrkan har särskilda utmaningar som man måste arbeta med, så som synen på förlåtelse som kan leda till att den som blivit utsatt tystas. Samtidigt innehar kyrkan en viktig och unik roll för att förändra rådande maktstrukturer och normer kring maskulinitet på djupet.

TEXT: MATILDA HÄGGBLOM

Lägesrapport från Burundi på Lappis

LAPPLANDSVECKANS tema 2018 var "Tillbaka till framtiden". Hela veckan fanns PMU på plats i utställningstältet Mötesplatsen, med kafé, secondhandbutik och informationsmonter.

Veckans PMU-seminarium fokuserade på det humanitära arbetet med särskild information om situationen i Burundi, ett land där PMU och pingstmissionen har långvariga relationer och där utvecklingen när det gäller demokratiska rättigheter och säkerhet under en längre tid har gått åt fel håll. Ove Gustafsson, programchef, berättade om läget och visade en film med intervjuer med tidigare Burundimissionärer.

Liksom tidigare år hade PMU hand om insamlingen i barntältet varje dag. Där lyftes barnrättsprojektet i Bangla-

På Lapplandsveckan berättade Ove Gustafsson och Carolina Klintefelt om situationen i Burundi samt om pingströrelsens globala ansvar och möjligheter.

desh fram, som också var temat i förra årets skolpaket. Varje dag fick barnen en fråga om arbetet, och den som hittade det rätta svaret i tidningen eller i PMU:s monter hade chansen att vinna en liten godsak. Vid ett par tillfällen medverkade också den populära maskoten lejonet Leo.

På festivaldagen, som inföll på torsdagen, arrangerade PMU en välbesökt modevisning med kläder från secondhandbutiken.

Ett kreativt seminarium om Agenda 2030 i samarbete med studieförbundet Bilda fick dessvärre ställas in med kort varsel, men PMU räknar med ett nytt försök att lösa världsproblemen tillsammans med deltagare på Lapplandsveckan kommande år.

TEXT: CAROLINA KLINTEFELT

Många olika aktiviteter när PMU fanns på plats under årets Nyhemsvecka, bland annat en auktion tillsammans med IBRA.

Ombytligt väder hindrade inte Nyhemsbesökarna

NYHEMSVECKANS konferensdeltagare fick ta del av nästan alla årets årstider. Regn, sol, stormvindar, moln och blå himmel. Men konferensveckan, som hade det gemensamma temat "För den här världens skull", bjöd även på möten, seminarier, samtal och en mängd aktiviteter runt om på området.

På PMU:s seminarium fick man höra om de mer än 135 miljoner människor världen över som behöver skydd och akut humanitär stöd, och vad vi tillsammans kan göra för att rädda liv och lindra nöd. Tack vare de långsiktiga utvecklingsprojekten och det nätverk som byggts upp av svensk pingstmission genom tiderna, av församlingar, missionärer och partners och kyrkor

runt om i världen har vi en unik ingång för att nå de allra mest utsatta när kriser och katastrofer kräver akuta insatser.

I Burundi, som var fokus i PMU:s sommarkampanj, planeras nu matutdelning och skolmatsalar för att skydda barn till de som värst drabbades av matkrisen. Nästan 700 000 människor står på gränsen till svält. Och hela veckan uppmanades besökarna att bli Livräddare för att långsiktigt göra fler sådana här insatser möjliga.

– Det var väldigt roligt att möta alla människor som kom förbi oss i tältet för att prata, fråga om de olika projekten eller bara ta en fika. Det stärker känslan av att det här gör vi tillsam-

mans, säger Johanna Litsgård Lebourne, kommunikationschef på PMU.

UNGDOMSHELGEN kickades igång av en modevisning av secondhandkläder, Frasse kom och signerade Frassetröjor för att uppmärksamma barns rättigheter och många fick ta del av PMU:s skolpaket för samma ändamål och uppmanades att engagera sig för barns rättigheter i skolor och söndagskolor runt om i Sverige. På midsommarafton trotsades regnet med en gemensam auktion tillsammans med IBRA, där alla pengar oavkortat gick till PMU:s och IBRA:s arbete "För den här världens skull".

TEXT: ANNELIE EDSMYR

HALLÅ DÄR!

Hallå där Albi Cosgrove som cyklar 50 mil på en BMX för att samla in pengar till PMU:s arbete vid Panzisjukhuset!

Vad var det som fick dig att göra det här?

– Jag har tänkt under tre år att jag skulle vilja cykla för välgörenhet men har antingen jobbat för mycket eller inte haft ork. Förra sommaren blev jag sjuk och mådde jättedåligt under åtta månader. Men så upplevde jag Gud säga: ”Nu är det dags att cykla”. Det var en väldig kamp i början för min kropp var förstörd och jag kunde inte ens springa en liten sträcka men under tiden så har jag mått bättre och bättre och Gud har varit med hela vägen.

Varför just Panzi?

– Vi får affischer till församlingen från PMU. Det finns en affisch där det står ”Fyra män våldtog mig under fyra månader. Det räcker nu.” Det påverkade mig. Och det var därför det blev just Panzisjukhuset.

Du cyklar på en BMX utan växlar – varför?

– När jag var yngre älska-

de jag cykla BMX och tricksa i skateparker. När jag bestämde mig för att cykla för välgörenhet så kollade jag på nätet och på PMU:s hemsida och såg ingen annan som cyklat BMX, så jag tänkte det skulle vara spännande att göra något annat.

Vad har du fått för reaktioner från folk?

– De flesta tycker jag är galen. Särskilt eftersom jag är så lång (191 cm).

Hur gick resan?

– När jag tittar tillbaka så tänker jag att det gick väldigt bra men varje dag hade sina svårigheter.

– Det var svårt att hitta vägar att cykla på, ibland var kroppen stel och varje tramtag gjorde mycket ont, de två killarna som cyklade med mig fick problem med bakhjulet och hälsenan. Till slut blev det 60 mil på fyra dagar.

Vad skulle du önska kom ut av det här?

– Att folk som vi har träffat eller folk som sett den här grejen på Facebook ska se Guds kärlek och omsorg för människor. Och om någon också vill göra något konkret för att hjälpa så skulle jag säga: Ta ett steg i tro.

Vid pressläggning hade Akbi och hans vänner samlat in 31 560 kr.

Magdalena Stenlund, Johanna Litsgård Lebourne och Annelie Edsmyr från PMU:s kommunikationsteam laddade för att springa Tjejmilen.

PMU sprang för Kongo

PMU DELTOG sista helgen i augusti i Tjejmilen och Höga Kusten Twin Peaks för att väcka medvetenhet och skapa engagemang för Kongos kvinnor. Genom att delta samlades det in pengar som sedan omvandlades till nätter på Panzisjukhuset.

– De stora loppen är folkfester som samlar tusentals deltagare och åskådare, och vi tänkte att det finns många där som precis som vi känner att vi gärna gör det lilla vi kan för människor som har det svårt, säger Johanna Litsgård Lebourne, kommunikations- och insamlingschef på PMU. Det här var ett sätt.

De som ville vara med

och springa fick en t-shirt med trycket ”To Congo With Love” att ha på sig under loppet. Man kunde också sprida insamlingen i sina egna kanaler.

Insamlingarna startade i juni och hade vid den här tidningens pressläggning skrapat ihop 28 304 kr.

– För de kvinnor som kommer till sjukhuset betyder vården och bemötandet enormt mycket, säger Johanna Litsgård Lebourne.

Det är där de får ta de första stegen mot både fysisk läkedom och psykisk återhämtning. Därför var det oerhört meningsfullt att få göra den här insatsen, som är liten för oss men som gör stor skillnad i de här kvinnornas liv.

TEXT: CAROLINA KLINTEFELT

2 264

nätter på Panzisjukhuset har kampanjen hittills fått ihop.

Tidningen PMU ges ut av Pingstmissionens Utvecklingssamarbete

Ansvarig utgivare:

Daniel Alm.

Redaktör: Johanna Litsgård Lebourne.

Redaktion: Annelie Edsmyr, Johanna Litsgård Lebourne,

Carolina Klintefelt, Matilda Häggblom, Niclas Lindgren, Linus Jönsson.

Omslag: Maria Bard.

Layout: Peter Wickberg.

Produktion: Swedmedia.

Tryck: V-TAB, Vimmerby.

Upplaga: 27 510 exemplar.

E-post: redaktion@pmu.se

Internet: www.pmu.se

PMU finansieras med stöd av Sida (Styrelsen för

internationellt Utvecklings-samarbete). Sida delar inte nödvändigtvis de åsikter som här framförs.

Ansvarig utgivare ansvarar för innehållet i tidningen. Redaktionen ansvarar ej för obeställt material.

PMU:s huvudkontor:

Box 151 44, 167 15 Bromma, 08-608 96 00, 08-608 96 50 (fax).

Vårgårda Biståndscenter:

PMU, Skattegårdsgatan 1, 447 91 Vårgårda, 0322-66 87 60, 0322-62 37 39 (fax).

PMU (Pingstmissionens Utvecklingssamarbete) är de svenska pingstförsamlingarnas biståndsorgan. Organisationen arbetar tillsammans med församlingarna i cirka 160 projekt i ett 35-tal länder.

”Kyrkan har en nyckelroll i arbetet för jämställdhet”

Kyrkan har tyvärr inte alltid gjort sig känd som samhällets främsta företrädare för jämställdhet och jämlikhet, trots att Bibeln är så tydlig med att det Jesus kallar Guds rike innebär en helt ny, och radikalt annorlunda, samhällsordning. Versen från Galaterbrevet, som skrevs till församlingar i dagens Turkiet under det första århundradet, är ett kraftfullt och revolutionerande uttalande om jämställdhet och jämlikhet, där både etniska, sociala och könsbaserade murar rivs. Romarriket var tydligt hierarkiskt, där slavar och kvinnor självklart fanns långt ner på värdeskalen. Orden Paulus skrev var ett uttryck för att kyrkan såg sig som en kulturell motkraft, där man ifrågasatte den rådande ordningen. Talet om mänskliga rättigheter faller om man inte kan grunda det i en syn på människan som en varelse med värde och värdighet. Både skapelseberättelsen om hur Gud skapade människan till sin avbild, och Jesu undervisning, låg till grund för kyrkans övertygelse om att man representerade ett nytt rike, med en totalt annorlunda världsbild och människosyn. Vad jag vet är det första gången i världslitteraturens historia som någon uttrycker att alla människor är jämlika, med samma värde.

”Nu är inte längre jude eller grek, slav eller kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus.”

Gal 3:28

MÅL 5 I AGENDA 2030 handlar om att uppnå jämställdhet, och alla kvinnors och flickors egenmakt (empowerment). Det handlar till exempel om kvinnors och flickors tillgång till utbildning och hälsa, legala rättigheter, skydd, representation och inkludering. Det handlar också om frihet från våld, och en kamp mot djupt rotade kulturella utmaningar som könsstympning. Vid besök

i våra samarbetsländer slås jag ofta av hur avgörande jämställdhetsfrågan är om fattigdomen ska kunna utrotas. Jämställdhet är därför både ett mål i sig och en förutsättning för hållbar och fredlig utveckling. En kvinna som får utbildning ser till att hennes barn får gå i skolan. En kvinna som får redskap att försörja sig skapar goda förutsättningar för hela familjen. Fredsprocesser som inkluderar kvinnor leder oftare till en varaktig fred. Och så vidare.

JAG ÄR DÄRFÖR övertygad om att det är avgörande att vi klarar av jämställdhetsutmaningen om vi ska ha en chans att uppnå de 17 globala målen. Givet kyrkans historiska rötter, dess enorma globala nätverk och möjlighet att påverka så många människor tror jag att den är en avgörande aktör, och därför måste axla ett stort ansvar. Jag är därför väldigt glad över hur jämställdhetsarbetet både fördjupas och växer hos våra samarbetspartner världen över. Mycket är uppnått i det globala arbetet, men än har vi stora utmaningar framför oss. Som att var tredje kvinna i världen utsätts för våld enligt WHO. Eller att så många flickor hoppar av skolan i förtid i många länder, och att många kvinnor saknar tillgång till god mödrahälsovård. Eller att kvinnor alltför ofta lyser med sin frånvaro i centrala politiska processer, liksom i fredsförhandlingar. Kampen för rättvisa och mot utanförskap kan vinnas om vi använder vårt kunnande och våra resurser på ett genomtänkt sätt. Välkommen med i arbetet för jämställdhet och jämlikhet!

Niclas Lindren
Direktor, PMU

Stöd oss regelbundet – bli månadsgivare!

Så fungerar det: Som månadsgivare skapar du förutsättningar för att människor i fattigdom ska få chans till ett värdigt liv och redskap att själva förändra sin situation.

Din månatliga gåva dras via autogiro. Enkelt och bekvämt för dig och ovärderligt för oss. Så blir du månadsgivare. Beställ anmälningskalender på: Hemsidan: www.pmu.se

Telefon: 08-608 96 00
Mejl: info@pmu.se
Fyll i talongen med dina person- och bankuppgifter och skicka den till oss. Resten ordnar vi.

90 SVENSK INSAMLINGS KONTROLL
Pg 90 00 50-6

BLI LIVRÄDDARE

Och gör det möjligt för PMU med partner på plats att snabbt kunna hjälpa människor som förlorat allt – bara dagar efter att katastrofen inträffat.

**Tillsammans kan vi rädda
liv och lindra nöd.**

HÄR KAN DU BLI LIVRÄDDARE

pmu.se/manadsgivare
eller tel.08-608 96 00

VÅRT UPPDRAG:

**RÄDDA LIV
LINDRA NÖD**

